

AMOS

KAPITEL 1

De Ord, som Amos, der hørte til fårehyrderne fra Tekoa, skuede om Israel, i de Dage da Uzzija var Konge i Juda, og Jeroboam, Joas's Søn, i Israel, to År før Jordskælv.

² Han sagde: HERREN brøler fra Zion, fra Jerusalem løfter han sin Røst; Hyrdernes Græsmarker sørger, vissen er Karmels Top.

³ Så siger HERREN: For tre Overtrædelser af Damaskus, ja fire, jeg går ikke fra det: de tærskede Gilead med Tærskeslæder af Jern

⁴ så sender jeg Ild mod Hazael's Hus, den skal æde Benhadads Borge;

⁵ jeg knuser Damaskus's Portslå, udrydder Bikat-Avens Borgere og den, som bærer Scepter i Bet Eden; Aramæerne skal føres til Kir, siger HERREN.

⁶ så siger HERREN: For tre Overtrædelser af Gaza, ja fire, jeg går ikke fra det: de bortførte hele Byer og solgte dem til Edom

⁷ så sender jeg Ild mod Gazas Mur, den skal æde dets Borge;

⁸ jeg udrydder Asdods Borgere og den, som bærer Scepter i Askalon; jeg vender min Hånd imod Ekron, og den sidste Filister forgår, siger den Herre HERREN.

⁹ Så siger HERREN: For tre Overtrædelser af Tyrus, ja fire, jeg går ikke fra det: de solgte hele bortførte Byer til Edom uden at ænse Broderpagt

¹⁰ så sender jeg Ild mod Tyruss Mur, den skal æde dets Borge.

¹¹ Så siger HERREN: For tre Overtrædelser af Edom, ja fire, jeg går ikke fra det: med Sværd forfulgte han sin Broder og kvalte sin Medynk, holdt altid fast ved sin Vrede og gemte stadig på Harme

¹² så sender jeg. Ild mod Teman, den skal æde Bozras Borge.

¹³ Så siger HERREN: For Ammoniternes tre Overtrædelser, ja fire, jeg går ikke fra det: de oprev Livet på Gileads svangre Kvinder for at vinde sig mere Land

¹⁴ så sætter jeg Ild på Rabbas Mur, den skal æde dets Borge under Krigsskrig på Stridens Dag, under Uvejrs på Stormens Dag. 15.

¹⁵ Landflygtig skal Kongen blive, han og alle hans Fyrster, siger HERREN.

KAPITEL 2

Så siger HERREN: for tre overtrædelser af Moab, ja fire jeg går ikke fra det, de brændte Edoms Konges Ben til kalk

² så sender jeg Ild mod Moab, den skal æde Herijots Borge; og Moab skal dø under kampgny, Krigsskrig og Hornets Klang.

- ³ Af hans Midte udrydder jeg Hersker og dræber alle hans Fyrster, siger HERREN.
- ⁴ Så siger HERREN: For tre Overtrædelser af Juda, ja fire, jeg går ikke fra det: de ringeagtede HERRENS Lov og holdt ej hans Bud, ledet vild af deres Løgneguder, til hvilke deres Fædre holdt sig
- ⁵ så sender jeg Ild mod Juda, den skal æde Jerusalems Borge.
- ⁶ Så siger HERREN: For tre Overtrædelser af Israel, ja fire, jeg går ikke fra det: de sælger retfærdig for Sølv og Fattigmand for et Par Sko,
- ⁷ træder ringes Hoved i Støvet og trænger sagtmødige fra Vejen. Søn og Fader går sammen til Skøgen og sælger således mit hellige Navn.
- ⁸ På pantede Kapper strækker de sig ved hvert et Alter, og i deres Guds Hus drikker de Vin, der er givet i Bøde.
- ⁹ Og dog var det mig, som udryddede Amoriterne foran eder, høje som Cedertræer, stærke som Egetræer, udryddede deres Frugt foroven som og deres Rødder forneden.
- ¹⁰ Det var mig, som førte jer op fra Ægypten og lod eder vandre i Ørken i fyrretyve År, så I tog Amoriternes Land.
- ¹¹ Jeg tog blandt eders Sønner Profeter, Nasiræere blandt eders unge. Er det ej sandt, Israeliter? lyder det fra HERREN.
- ¹² Men I gav Nasiræerne Vin, og Profeterne bød I ej at profetere.
- ¹³ Se, jeg lader Grunden vakle under jer, ligesom Vognen vakler, når den er fuld af Neg.
- ¹⁴ Den hurtige kan ikke undfly, den stærke ej bruge sin Kraft; ej redder Helten sit Liv,
- ¹⁵ ej holder Bueskytten Stand; ej undslipper rapfodet Mand, ej bjærger nogen Rytter sit Liv;
- ¹⁶ den kækkeste Mand iblandt Helte skal den dag våbenløs fly, så lyder det fra HERREN.

KAPITEL 3

Hør dette Ord, som HERREN taler imod eder, isralitter, imod hele den slægt jeg førte op fra Ægypten:

- ² Kun eder kendes jeg ved blandt alle Jordens Slægter; derfor vil jeg på eder hjem søge al eders Brøde.
- ³ Vandrer vel to i Følge, når det ikke er aftalt?
- ⁴ Brøler en Løve i Krattet, hvis den ikke har Bytte? Løfter en Ungløve Røsten, uden den har Fangst?
- ⁵ Falder en Fugl til Jorden, hvis den ikke er ramt? Klapper en Fælde vel sammen, uden noget er fanget?
- ⁶ Mon der stødes i Horn i en By, uden Folk farer sammen? Mon Ulykke sker i en By, uden HERREN står bag?
- ⁷ Nej! Den Herre HERREN gør intet uden at have åbenbaret sin Hemmelighed for sine Tjenere, Profeterne.
- ⁸ Løven brøler, hvo frygter da ej? Den Herre HERREN taler, hvo profeterer da ej?
- ⁹ Lad det høres over Asdods Borge og dem i Ægyptens Land! Sig: "Kom sammen på Samarias Bjerg og se den vilde Tummel derinde, det hårde Tryk i dets Midte !"
- ¹⁰ De ved ej at gøre det rette, lyder det fra HERREN, de, som opdynger Uret og Vold i deres Borge.
- ¹¹ Derfor, så siger den Herre HERREN: Fjender skal fare gennem Landet, dit Værn skal

tages fra dig, og udplyndres skal dine Borge.

¹² Så siger HERREN: Som en Hyrde redder af Løvens Gab to Skinneben eller en Ørelap, således skal Israels Børn, som bor i Samaria, reddes med Lejets Bolster og Bænkens Hynde.

¹³ Hør og vidn imod Jakobs Hus, lyder det fra den Herre HERREN, Hærskarers Gud:

¹⁴ Den Dag jeg hjemsøger Israels Overtrædelser, hjemsøger jeg Betels Altre; Alterets Horn skal afhugges, styrte til Jorden.

¹⁵ Både Vinter og Sommerhus knuser jeg da; Elfenbenshusene ødes, de mange Huse går tabt, så lyder det fra HERREN.

KAPITEL 4

Hør dette Ord, I basankører, I, som bor på Samarias Bjerg og kuer de ringe, knuser de fattige og byder eders Herrer: "Giv hid, at vi kan drikke!"

² Den Herre HERREN svor ved sin Hellighed: Se, over eder skal Dage komme, da I drages op med Hager, de sidste af jer med Kroe,

³ og slæbes gennem Murbrud een for een og slænges på Mødding, lyder det fra HERREN.

⁴ Kom til Betel og synd, til Gilgal og synd end mer, bring Slagtofre næste Morgen, Tiender Tredjedagen,

⁵ brænd syret Brød til Takoffer, byd højlydt til Frivilligofre! I elsker jo sligt, Israeliter, lyder det fra den Herre HERREN.

⁶ Og dog gav jeg eder tomme Munde i alle eders Byer og Brødmangel i alle eders Hjemsteder; men I omvendte eder ikke til mig, lyder det fra HERREN.

⁷ Dog forholdt jeg eder Regnen, da der endnu var tre Måneder til Høst; på een, By lod jeg det regne og ikke på en anden; een Mark fik Regn, og en anden fik ikke og tørrede hen;

⁸ to tre Byer kom vankende hen til en anden for at få Vand at drikke og fik ikke Tørsten slukket; men I omvendte eder ikke til mig, lyder det fra HERREN.

⁹ Jeg slog eder med Kornbrand og Rust og udtørrede eders Haver og Vingårde, og Græshopper åd eders Figentræer og Oliventræer; men I omvendte eder ikke til mig, lyder det fra HERREN.

¹⁰ Jeg sendte Pest iblandt eder som i Ægypten; jeg vog eders unge Mænd med Sværdet, og samtidig gjordes eders Heste til Bytte; jeg lod Stank fra eders Lejr stige op i eders Næse; men I omvendte eder ikke til mig, lyder det fra HERREN.

¹¹ Jeg omstyrtede Byer iblandt eder, som da Gud omstyrtede Sodoma og Gomorra, og I blev som en Brand, der er reddet fra Bålet; men I omvendte eder ikke til mig, lyder det fra HERREN.

¹² Derfor vil jeg handle således med dig, Israel. Fordi jeg vil handle således med dig, så gør dig rede til at møde din Gud, Israel!

¹³ Thi se: Bjergenes Skaber og Stormens Ophav, han, som kundgør et Menneske dets Tanker, som frembringer Gry og Mørke og vandrer på Jordens Høje, HERREN, Hærskarers Gud erhans Navn.

KAPITEL 5

Hør dette Ord, en klagesang, som jeg istemmer over eder, Israels Hus:

² Hun er faldet og rejser sig ikke, Israels Jomfru, henstrakt på sin Jord, og ingen rejser hende op.

³ Thi så siger den Herre HERREN: Den By, som går i Leding med tusind, får hundred tilbage, og den som går i Leding med hundred, får ti tilbage i Israels Hus.

⁴ Thi så siger HERREN til Israels Hus: Søg mig, så skal I leve!

⁵ Søg ikke til Betel, gå ikke til Gilgal, drag ikke til Beersjeba! Thi Gilgal skal blive landflygtig, og Betel skal blive til intet.

⁶ Søg HERREN, så skal I leve, at ikke en Lue slår ud, en ædende Ild mod Josefs Hus, og Betel har ingen, som slukker.

⁷ Ve dem, som gør Ret til Malurt og kaster Retfærd i Støvet!

⁸ Syvstjernens og Orions Skaber, han, som vender Mulm til Morgen og gør Dag til Nattemørke, som kalder ad Havets Vande og gyder dem ud over Jorden, HERREN er hans Navn!

⁹ Han lader Ødelæggelse bryde ind over Borge, Ødelæggelse komme over Fæstninger.

¹⁰ De hader Rettens Talsmand i Porten og afskyr den, som taler sandt.

¹¹ Derfor, da I træder på den ringe og tager Afgift af hans Korn, skal I vel bygge Kvaderstenshuse, men ikke bo den; I skal vel plante yndige Vingårde, men Vinen skal I ikke drikke.

¹² Jeg ved, eders Overtrædelser er mange og uden Tal eders Synder, I Rettens Fjender, som tager mod Bøde og bortviser fattige i Porten.

¹³ Derfor tier den kloge i denne Tid, thi det er onde Tider.

¹⁴ Søg det gode, ej det onde, for at I må leve og Hærskarers Gud, må være med eder, som I siger, han er.

¹⁵ Had det onde og elsk det gode, hold Retten i Hævd i Porten! Måske vil da HERREN, Hærskarers Gud, være nådig mod Josefs Rest.

¹⁶ Derfor, så siger HERREN, Herren, Hærskarers Gud: På alle Torve skal klages, i alle Gader råbes: "Ve! Ve!" Bonden kalder til Sorg, til Ligklage Klagemænd;

¹⁷ i hver en Vingård skal klages, når jeg drager igennem din Midte, siger HERREN.

¹⁸ Ve eder, som længes efter HERRENS Dag,! Hvad vil I med HERRENS Dag? Mørke er den, ej Lys.

¹⁹ Da går det, som når en Mand flyr for en Løve og møder en Bjørn og, når han tyr ind i Huset og støtter sin Hånd til Væggen, bides af en Slange.

²⁰ Ja, HERRENS Dag er Mørke, ej Lys, Bælgmørke uden Solskin.

²¹ Jeg hader, forsmår eders Fester, er led ved eders festlige Samlinger,

²² om også I bringer mig Brændofre. Eders Afgrødeofre behager mig ej, eders Fedekvægs-Takofre ser jeg ej til.

²³ Spar mig dog for eders larmende Sang, eders Harpeklang hører jeg ikke.

²⁴ Nej, Ret skal vælde frem som Vand og Retfærd som svulmende Bæk.

²⁵ Bragte I mig Slagtoffer og Afgrødeoffer de fyrretyve Ørkenår, Israels Hus?

²⁶ Så skal I da bære Sakkut, eders Konge, og Kevan, eders Gudestjerne, Billeder, som I har lavet eder.

²⁷ I Landflygtighed jager jeg eder hinsides Damaskus, siger HERREN; Hærskarers Gud er hans Navn.

KAPITEL 6

Ve Zions sorgløse mænd og de trygge på Samarias bjerg, I ædle blandt førstegrødefolket, hvem Israels Hus søger til;

² (drag over til Kalne og se, derfra over til det store Hamat og ned til Filisternes Gat: Er de bedre end disse Riger, deres Område større end eders?)

³ I, som afviser Ulykkesdagen og bringer Urettens Sæde nær.

⁴ De ligger på Elfenbenslejer, henslængt på deres Bænke; af Hjorden æder de Lam og Kalve fra Fedesti;

⁵ de kvidrer til Harpeklang og opfinder Strengelæg som David;

⁶ de drikker Vinen af Kander og salver sig med ypperste Olie, men sørger ej over Josefs Skade.

⁷ Derfor skal de nu føres bort forrest i landflygtiges Flok. Dagdrivernes Skrål får Ende, lyder det fra HERREN, Hærskarers Gud.

⁸ Den Herre HERREN svor ved sig selv: Afsky har jeg for Jakobs Hovmod, hans Borge vækker mit Had; jeg prisgiver Byen og dens fylde.

⁹ Og er der end hele ti Mænd i eet Hus de skal dog dø.

¹⁰ Og levnes der een, så trækkes han frem af sin Slægtning og den, som rører når Ligene hentes af Huse. Og han siger til ham inderst i Huset: "Er der flere hos dig?" Hin svarer: "Ingen!" Da siger han: "Tys!" Thi HERRENS Navn tør de ikke nævne.

¹¹ Thi HERREN, se, han byder og slår det store Hus i Stykker, det lille Hus i Splinter.

¹² Løber mon Heste på Klipper, pløjes mon Havet med Okser? Men I vender Retten til Gift og Retfærds Frugt til Malurt;

¹³ I glæder jer over Lodebar og siger: "Mon ikke det var ved vor Styrke, vi tog Karnajim?"

¹⁴ Thi se, jeg rejser et Folk imod eder, Israels Hus, lyder det fra HERREN, Hærskarers Gud; Trængsel bringer det eder fra Egnen ved Hamat til Arababækken.

KAPITEL 7

Således lod den Herre Herren mig skue: Se, græshopper kom til syne, da Efterslætten var ved at gro frem, Efterslætten efter Kongens Høst.

² Og da de var ved helt at afæde Jordens Urter, sagde jeg: "Herre, HERRE, tilgiv dog! Hvorledes skal Jakob stå det igennem, så lille han er?"

³ Og HERREN angrede. "Det skal ej ske!" sagde HERREN.

⁴ Således lod den Herre HERREN mig skue: Se, den Herre HERREN kaldte Ild frem til Straf, og den fortærede det store Verdensdyb; men da den vilde til at fortære Agerlandet,

⁵ sagde jeg: "Herre, HERRE, hold inde! Hvorledes skal Jakob stå det igennem, så lille han er?"

⁶ Og HERREN angrede. "Ej heller det skal ske!" sagde den Herre HERREN.

⁷ Således lod han mig skue: Se, Herren stod på en Mur med et Blylod i Hånden.

⁸ Og HERREN sagde til mig: "Hvad ser du, Amos?" Jeg svarede: "Et Blylod!" Da sagde Herren: "Se, jeg sænker Loddet i mit Folk Israel: jeg vil ikke spare det længer.

⁹ Isaks Høje bliver øde, Israels Helligdomme styrtes, med Sværd står jeg op mod Jeroboams Hus."

¹⁰ Men Amazja, Betels Præst sendte Bud til Kong Jeroboam af Israel og lod sige: "Amos stifter en Sammensværgelse imod dig midt i Israels Hus; Landet kan ikke bære alle hans

Ord.

11 Thi således siger Amos: For Sværdet skal Jeroboam dø, og Israel skal bortføres fra sin Jord."

12 Og Amazja sagde til Amos: "Seer, gå din Vej og se at komme til Judas Land! Der kan du tjene dit Brød og profetere.

13 Men i Betel må du ikke profetere længer, thi det er kongens Helligdom og Rigets Tempel."

14 Amos svarede Amazja: "Jeg er hverken Profet eller Profetlærling: jeg er Fårehyrde og avler Morbærfigen;

15 men HERREN tog mig fra Hjorden og sagde til mig: Gå hen og profeter for mit Folk Israel!

16 Så hør nu HERRENS Ord! Du siger: Du må ikke profetere mod Israel, ej prædike mod Israels Hus!

17 Derfor, så siger HERREN: Din Hustru bliver Skøge i Byen, dine Sønner og Døtre skal falde for Sværd; din Jord skal udskiftes med Snor, og selv skal du dø på uren Jord. Og bort fra sin Jord skal Israel føres."

KAPITEL 8

Således lod Herren mig skue: Se, der var en kurv sommerfrugt.

2 Og han sagde: "Hvad ser du, Amos?" Jeg svarede: "En kurv Sommerfrugt!" Da sagde HERREN til mig: "Enden er kommet for mit Folk Israel; jeg vil ikke længer bære over med det."

3 Paladsets Sangerinder skal jamre på denne Dag, så lyder det fra den Herre HERREN. Dynger af Lig er henkastet alle Vegne.

4 Hør, I, som knuser de fattige, gør det af med de arme i Landet

5 og siger: "Hvornår er Nymånen omme, så vi kan få solgt noget Korn, Sabbaten, så vi kan åbne vort Kornsalg, gøre Efaen lille og Sekelen stor og med Svig gøre Vægten falsk

6 for at købe den ringe for Sølv, den fattige for et Par Sko og få Afaldskornet solgt?"

7 HERREN svor ved Jakobs Stolthed: Aldrig glemmer jeg een af deres Gerninger!

8 Må Jorden ej skælve derover og enhver, som bor på den, sørge? Den stiger overalt som Nilen og synker som Ægyptens Flod.

9 På hin Dag lader jeg det ske, så lyder det fra den Herre HERREN, at Solen går ned ved Middag, og Jorden bliver mørk ved højlys Dag.

10 Jeg vender eders Fester til Sorg og alle eders Sange til klage, lægger Sæk om alle Lænder, gør hvert et Hoved skaldet, bringer Sorg som over en enbåren, en bitter Dag til sidst.

11 Se, Dage skal komme, lyder det fra den Herre HERREN, da jeg sender Hunger i Landet, ikke Hunger efter Brød, ikke Tørst efter Vand, men efter at høre HERRENS Ord.

12 Da vanker de fra Hav til Hav, flakker fra Nord til Øst for at søge HERRENS Ord, men finder det ej.

13 Den Dag vansmægter af Tørst de fagre Jomfruer og unge Mænd,

14 som sværger ved Samarias Synd, som siger: "Ved din Gud, o Dan!" "Ved din Skytsgud, o Beersjeba!" de skal falde, ej mere stå op.

KAPITEL 9

Herren så jeg; han stod ved alteret og sagde: Til Søjlehovedet slår jeg, så Dørens Tærskel ryster. Jeg rammer dem alle i Hovedet, de sidste dræber jeg med Sværd; ingen af dem skal undfly, ingen af dem skal reddes.

² Bryder de ind i Dødsriget, min Hånd skal hente dem der; stiger de op til Himlen, jeg styrter dem ned derfra;

³ skjuler de sig på Karmels Top, jeg finder og henter dem der; gemmer de sig for mig på Havsens Bund, jeg byder Slangen bide dem der;

⁴ vandrer de som Fanger for deres Fjender, jeg byder Sværdet dræbe dem der.

⁵ Herren, Hærskarers HERRE, som rører ved Jorden, så den skælver, så alle, som bor på den, sørger, så den stiger overalt som Nilen og synker som Ægyptens Flod,

⁶ han, som bygged sin Højsal i Himlen, som fæstned sit Hvælv på Jorden, kalder ad Havets Vande og gyder dem ud over Jorden, HERREN er hans Navn.

⁷ Er I mig ej som Ætiopiens Børn, Israeliter, lyder det fra HERREN; har jeg ikke ført Israel op fra Ægyptens Land, Filisterne fra Kaftor, Aram fra Kir?

⁸ Se, den Herre HERRENS Øjne er vendt mod det syndige Rige, og jeg udsletter det af Jorden. Dog vil jeg ikke helt udslette Jakobs Hus, lyder det fra HERREN;

⁹ thi se, jeg byder, at Israels Hus skal sigtes blandt alle Folkene, som man sigter med Sold, uden at et Korn falder til Jorden.

¹⁰ For Sværdet skal alle Syndere i mit Folk dø, de, som siger: "Os når Ulykken ikke; den kommer ikke over os."

¹¹ På hin dag rejser jeg Davids faldne Hytte; jeg tætter dens Revner, opfører, hvad der sank i Grus, og bygger den som i gamle Dage,

¹² så de tager Edoms Rest i Eje og alle de Folk, over hvilke mit Navn er nævnt, lyder det fra HERREN, som fuldbyrder dette.

¹³ Se, Dage skal komme, lyder det fra HERREN, da Plovmand følger Høstmand i Hælene og Drueperser Sædemand, da Bjergene drypper med Most og alle Høje flyder.

¹⁴ Da vender jeg mit Folk Israels skæbne, og de skal bygge de ødelagte byer og bo deri, de skal plandte vingåre og drikke vinen, anlægge haver og spise frugten.

¹⁵ Jeg planter dem i deres jord, og de skal aldrig mere rykkes op af deres jord, som jeg gav dem, siger herren din Gud.

For other languages please go to www.wordproject.org